



Myndigheten för
samhällsskydd
och beredskap

Nordiskt seminarium om samhällsskydd och beredskap

Beroenden, sårbarheter och samarbete i regionen

**Nordiskt seminarium om samhällsskydd och beredskap
– Beroenden, sårbarheter och samarbete i regionen**

© Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB)
Enhet: Internationella sekretariatet

Produktion: Advant

Publikationsnummer: MSB1369 - mars 2019
ISBN: 978-91-7383-933-4

Innehåll

Inledning	5
Scenariobaserade diskussioner på temat "Europa brinner"	6
Övergripande förslag för utvecklingen av det nordiska samarbetet	7
Gruppernas redovisningar – sektorsvisa slutsatser	9
Räddningstjänst	9
Energiförsörjning	9
Hälsa- och sjukvård	10
Livsmedelsförsörjning	11
Transport och logistik	11
Reflektioner från cheferna vid de nordiska beredskapsmyndigheterna	12
Avslutande kommentarer från MSB:s GD	14
Deltagarlista	17

Inledning

Den 15 oktober 2018 genomförde MSB, med stöd av Försvarshögskolan, "Nordiskt seminarium om samhällsskydd och beredskap – beroenden, sårbarheter och samarbete i regionen". Seminariet syftade till att fördjupa förståelsen kring gränsöverskridande sårbarheter och beroenden mellan samhällsviktiga verksamheter i regionen. Seminariet samlade nästan 60 representanter från flera svenska bevakningsansvariga myndigheter, ett antal departement och från de frivilliga försvarsorganisationerna i Sverige.

Seminariet var en upptakt till det årliga generaldirektörmöte som ägde rum följande dag mellan cheferna för de nordiska ländernas ansvariga beredskapsmyndigheter inom samhällsskydd och beredskap. Därför var även dessa chefer närvarande under seminariet. Vidare deltog representanter för Justis- och beredskapsdepartementet i Norge och Försörjningsberedskapscentralen i Finland. Seminariet var också ett bidrag till det

svenska ordförandeskapet under 2018 för det nordiska Hagasamarbetet inom samhällsskydd och beredskap.

Vid seminariet lades ett särskilt fokus vid beroenden och samarbete inom transport och logistik, elförsörjning, drivmedelsförsörjning, hälsa och sjukvård, räddningstjänst och livsmedel. Vid inledningen höll experter från Socialstyrelsen, Livsmedelsverket, Trafikverket, Energimyndigheten, Svenska kraftnät och MSB presentationer för respektive område. Presentationerna gav en överblick av relevanta nordiska samarbeten och avtal med koppling till samhällsskydd och beredskap inom varje sektor samt beskrev beroendeförhållanden mellan de nordiska länderna inom sektorn. Experternas presentationer återges inte i denna rapport. För mer information om pågående samarbeten inom respektive område hänvisar MSB till rapporten "Så bygger vi säkerhet i Norden".

Scenariobaserade diskussioner på temat "Europa brinner"

Diskussionerna under seminariet tog avstamp i ett scenario "Europa brinner". I scenariot pågår omfattande skogsbränder i södra Europa (Portugal, Spanien, Frankrike, Italien och Grekland). Hjälpinsatser från övriga EU bidrar på hög kapacitet i de drabbade länderna där 120 personer har dött som en konsekvens av bränderna.

Även Sverige är direkt drabbat. Här har långvarig torka lett till ett stort antal skogsbränder och situationen beskrivs som den värsta i modern tid med ett läge som förvärras för varje dag. På grund av det ansträngda läget i övriga Europa finns det ingen hjälp för Sverige att få genom EU:s civilskyddsmekanism.

Det brinner också på flera håll i de nordiska länderna, men dessa bränder uppges vara under kontroll. Konsekvenserna för det svenska samhället i scenariot är omfattande och innebär exempelvis behov av evakuering och utrymning på flera håll, vård för brännskadade, förstört stamnät på flera håll och begränsade

resurser för att upprätthålla elförsörjning för flera kritiska verksamheter. Försörjningsvägar till norra Sverige har begränsats, flera vägar i de drabbade områdena är avstängda och det råder lokal brist på drivmedel på flera håll.

I tematiska grupper som delats upp utifrån de sektorer som seminariet fokuserade på – transport och logistik, energiförsörjning, hälsa och sjukvård, räddningstjänst och livsmedel – diskuterade deltagarna utmaningarna för sektorn och hur beroenden till de andra sektorerna skulle påverka hanteringen.

Grupperna diskuterade också på vilket sätt som nordiskt samarbete kunde underlätta för möjligheterna att hantera situationen och om det fanns administrativa, konstitutionella och ekonomiska hinder för det nordiska samarbetet. Avslutningsvis beskrev grupperna sina visioner om hur det nordiska samarbetet kunde utvecklas. Dessa förslag redovisas i sammanfattad form nedan.

Övergripande förslag för utvecklingen av det nordiska samarbetet

Gruppernas redovisningar innehöll återkommande teman av relevans för samtliga grupper. Nedan redogörs kortfattat för några av dessa övergripande teman:

Behov av ökad systemkunskap – vikten av gemensam övning och utbildning

Samtliga grupper lyfte fram vikten av att öka förståelsen av de nordiska ländernas respektive system för samhällsskydd och beredskap, vilka roller olika aktörer har och vilka regelverk som styr verksamheten inom olika ansvarsområden. Grupperna föreslog olika verktyg för att främja ökad kunskap. Att satsa mer resurser på gemensamma övningar och utveckling av gemensamma utbildningar för ökad ”systemförståelse” sågs som nödvändiga instrument för att stärka kunskapen framöver.

Utveckla formerna för gemensam operativ hantering

Med viss koppling till ovanstående lyftes också frågan i flera av grupperna kring behovet av att se över existerande rutiner och regelverk och hur de påverkar möjligheterna för operativ hantering, inklusive stöd mellan länderna, i krislägen. Några grupper förde även resone-

mang kring vikten av nära samarbete mellan nationella ledningsfunktioner på olika nivåer vid större händelser. Det konstaterades att ett förberedande arbete behövde göras för att ett nära samarbete ska kunna fungera under en händelse.

Detsamma konstaterades avseende prioritering av internationella resurser i lägen då de nordiska länderna begär hjälp utifrån. I arbetet med att utveckla rutinerna för operativ hantering behövde även frågan om prioritering av resurser ingå för att möta situationer när flera av länderna är i behov av och efterfrågar samma typ av internationella resurser.

Utveckla gemensamma ramverk för att bedöma förmåga och utveckla kontinuitetsplaner

Ytterligare förslag som framkom vid redovisningarna gällde möjligheten för de nordiska länderna att jämföra och diskutera krisberedskapsförmågan/resiliensen inom olika prioriterade områden. Här pekade flera av grupperna på vikten av att hitta en gemensam terminologi och gemensamma referenspunkter över sektorsgränserna inom regionen.

De kriterier för utvärdering av förmåga inom sju områden som utvecklats inom det civila beredskapsarbetet i Nato ”Baseline Requirements for Resilience” lyftes fram av flera grupper. Genom att ta utgångspunkt i detta ramverk kan länderna enklare kommunicera med varandra kring hur man ser på sin förmåga inom olika områden och vilka möjliga beroenden och behov av stöd som kan komma att föreligga i olika situationer. Flera grupper pekade på vikten av att samarbetet kring kontinuitetsplaner stärktes.

Utveckla gemensamma ramverk för risk- och sårbarhetsbedömning

Ett annat relaterat förslagsområde som återkom hos flera grupper handlade om möjligheten att genomföra risk- och sårbarhetsanalyser i ett regionalt (och tvärssektoriellt)

perspektiv. Här lyftes dock svårigheter kring säkerhetsskydd och sekretess fram som möjliga hinder samt att arbetet förutsatte ett engagemang från många aktörer inklusive privata aktörer. Vikten av att nyttja existerande metodik och forum som bas för arbetet betonades.

Skapa ökad överblick över existerande avtal

Vikten av att skapa ökad överblick och kunskap kring de avtal och överenskommelser som existerar betonades i olika sammanhang, liksom det eventuella behovet att uppdatera och anpassa äldre avtal. Bland annat nämndes de avtal som existerar på försörjningsberedskapsområdet mellan Sverige-Norge, Sverige-Finland och Finland-Norge.

Gruppernas redovisningar – sektorsvisa slutsatser

Räddningstjänst

- Gruppen framhöll att det existerande Nordred-avtalet utgör en mycket god grund för det nordiska samarbetet inom räddningstjänst och att det inte heller finns några kända hinder för ett mer utvecklat nordiskt samarbete på området.
- Samtidigt lyfte gruppen fram områden där det finns utvecklingspotential. Ett sådant gäller oklarheter som kan uppstå när länderna stödjer varandra men snabbt behöver omprioritera resurser på grund av hastiga förändringar av läget vid stora kriser. Man kan också tänka sig situationer då flera grannländer efterfrågar samma resurser av varandra. Tydligare rutiner för att hantera sådana akuta prioriteringar skulle behöva utvecklas med avtalet som grund.
- Ett annat förslag som fördes fram av gruppen var behov av mer samlad beredskapsplanering mellan länderna. En sådan planering kunde ta sin utgångspunkt i gemensamma nordiska risk- och förmågeanalyser för utdragna nationsöverskridande händelser. Beroendena mellan räddningstjänstområdet och andra sektorer som till exempel transport- och logistik, bränsleförsörjning framhölls särskilt. En mer utvecklad regional beredskapsplanering ställde krav på bredare dialog över sektorsgränserna.
- Förslag kring att på sikt utveckla ensade materialstandarder samt gemensamt inhandlat material på vissa områden fördes fram. Ett sådant samarbete kunde stärka interoperabiliteten mellan länderna och ge större operativ effekt. Gruppen förde även fram tankar kring utvecklingen av en gemensam nordisk räddningsledarutbildning. Avslutningsvis underströks vikten av än större integration av Tetrasystemen och ett fritt utbyte av digitalt kartmaterial länderna emellan.

Energiförsörjning

- Gruppen framhöll betydelsen av få till ett operativt samarbete kring gemensamma nordiska lägesbilder när det gäller försörjning av el och drivmedel vid kris och krig. Givet de stora ömsesidiga beroendena mellan energi och transportsektorn kopplat till drivmedel är gemensamma lägesbilder avgörande för vilka prioriteringar som kan göras. Samarbete mellan Sverige, Norge och Finland om drivmedelslogistik lyftes som en möjlighet.
- Även om det redan finns ett nordiskt beredskapssamarbete inom elsektorn behöver det fördjupas – förslag framkom kring att bygga vidare på det goda samarbete inom elimporten som redan finns. Det finns behov av ökad överblick

av befintliga avtal mellan de nordiska länderna, certifieringar, säkerhetsklassade verksamheter/skyddsobjekt. Hur man bedömer kompetens behöver vara klart från början för att utöka möjligheterna till hjälp vid händelser.

- Gruppen konstaterade att samarbetet inom försörjningsfrågor kan utvecklas utifrån de försörjningsbreds-kapsavtal som finns men ställde samtidigt frågan om avtal även kan vara begränsande. Viktiga grunder i beredskapssamarbete är annars att de ekonomiska förutsättningarna är tydliggjorda, vad man betalar för och inte, och att man har ett gott samarbete i den dagliga verksamheten.
- Ett sätt att utveckla samarbetet på energiområdet skulle kunna vara att poola resurser i olika regioner. Det nordiska samarbete på energiområdet kan ta intryck och inspiration från hur de nordiska samarbetena inom transport och hälsa- och sjukvård ser ut.
- Vikten av att myndigheterna kan prata direkt med varandra mellan de nordiska länderna underströks av gruppen och de ställde frågan om inte Nato:s baseline requirements kunde fungera som en god grund för att kunna diskutera förmåga och möjligheter till stöd mellan länderna i hela hotskalan.
- Angående Hagasamarbetet såg gruppen en möjlighet för Haga att ge större legitimitet till nordiska beredskapssamarbeten inom specifika sektorer, som till exempel Nordber inom elförsörjningsområdet, och därmed stärka stödet och engagemanget i dessa.
- Avslutningsvis konstaterade gruppen att konkret samverkan är en framgångsfaktor men ställde sig samtidigt frågan hur förmåga faktiskt kan säkras – är det genom avtal?

Hälso- och sjukvård

- Även denna grupp betonade att det var positivt med överblick av nordiska samarbeten inom olika sektorer och att det var viktigt att man inom de olika sektorerna såg och förstod hur man kan förstärka varandra. Det nordiska samarbetet inom området bör byggas både nedifrån och upp och uppifrån och ned – från vardag till kris. Att inkludera alla berörda aktörer (inklusive socialtjänsterna) i arbetet på området är av stor betydelse.
- Samarbetet med Nordhels avtalet som grund fungerar väl men det finns fortfarande viktiga hinder och frågor att hantera inom det nordiska samarbetet bland annat inom läkemedelsområdet, frågor kring behörigheter, kommunikation och språk. Dessa bör lösas på förhand för att underlätta möjligheterna till samarbete och stöd mellan länderna i kris.
- Systemkännedom inom de nordiska länderna är mycket viktigt och här behöver kunskapen även hos hälso- och vårdaktörerna bli ännu bättre. När vi förstår respektive lands system stärks våra möjligheter att samverka effektivt och stödja varandra. Förutsättningarna för att skapa gemensamma talgrupper i radio-kommunikationssystem och upprätta larmkedjor underlättas exempelvis avsevärt.
- Upprättandet av gemensamma samordningsmekanismer för större händelser föreslogs också som en utvecklingspotential. Här skulle användandet av samverkanspersoner, som man i det svenska beredskapssystemet i dagsläget ofta använder vid större händelser för att stärka den nationella samverkan, kunna vara en viktig åtgärd.
- Avslutningsvis konstaterade gruppen att man i utvecklingsarbetet bör tänka totalförsvar i de delar som det är relevant.

Livsmedelsförsörjning

- Gruppen framhöll vikten av ett nordiskt perspektiv i öst-väst gränsöverskridande logistik för livsmedelsförsörjning. De hinder som de nationella gränserna mellan våra länder faktiskt utgör kan förebyggas genom till exempel utökad kunskap om varandra, att avtalen mellan länderna är uppdaterade utifrån dagens förhållanden, att vi har gemensamma utbildningar, genomför gemensamma övningar, har expertutbyten och lär av varandra.
- Det nordiska samarbetet på hälso- och sjukvårdsområdet lyftes fram som ett gott exempel ("brännskademekanismen") för hur ett samarbete inom en sektor kan konkretiseras och struktureras.

Transport och logistik

- Kunskaperna hos berörda aktörer i de nordiska länderna kring de regelverk som länderna har kopplat till transport och logistik behöver stärkas. Detta gäller exempelvis regler om olika myndigheters och organisationers mandat, regler för tillstånd och hur regler för undantag ser ut.
- Att kunna upprätta gemensamma ledningsfunktioner vid händelser där flera nordiska länder berörs kan underlätta samverkan. Det finns flera eventuella hinder vid en händelse som kan undanröjas i förväg genom det nordiska

samarbetet. Ett sådant område kan till exempel vara att gå igenom hur betalningar mellan länderna ska ske i lägen när det till exempel kan uppstå kontantbrist och svårigheter för överföring av pengar länder emellan. Ytterligare områden som kan behöva hanteras i förväg är frågeställningar kring försäkringar, miljö-tillstånd och dispenser.

- Givet beroendet till privata aktörer och att myndigheter i Sverige inte äger rätten att prioritera marknaden är ett viktigt område för det nordiska samarbetet hur vi ställer frågor till varandra om privata resurser. Gruppen lyfte här frågan om det kanske finns behov av ett forum för nordisk privat-offentlig samverkan inom området.
- Gemensamma kontinuitetsplaner inom transport och logistik är ett potentiellt utvecklingsområde.
- Gruppen betonade att den civila samverkan i Norden bör utökas överlag och att man i detta kan hämta inspiration från det nordiska försvarssamarbetet, NORDEFECO.
- Gruppen avslutade med att presentera ett exempel på en konkret vision för framtiden i form av utvecklingen av en så kallad "nordisk transportmodul" med syfte att stärka de nordiska ländernas förmåga att lösa gemensamma transportbehov.

Reflektioner från cheferna vid de nordiska beredskapsmyndigheterna

Efter gruppernas redovisningar bjöds de nordiska myndighetscheferna upp på scen för en gemensam reflektion kring de diskussioner de tagit del av.

Reflektionerna utgick från vikten av att den nordiska beredskapen fortsätter att utvecklas i ljuset av nya och existerande hot och risker inte minst utmaningarna som klimatförändringarna medför. Det noterades att utvecklingen av EU:s civilskyddssamarbete mer och mer öppnar för så kallade subregionala initiativ och lösningar, vilket är något som de nordiska länderna kan bidra till och dra nytta av. Det konstaterades även att Hagasamarbetet ger en bra utgångspunkt för det fortsatta nordiska samarbetet inom samhällsskydd och beredskap och att det är positivt när Hageministrarna ger politisk förankring för de konkreta initiativ som myndigheterna vidtar.

Myndighetscheferna tog fasta på den synpunkt som framkommit kring behov av ökad systemförståelse mellan länderna. Det finns förstås skillnader mellan de nordiska länderna i hur vi är organiserade men samtidigt finns det en hög grundläggande nivå av tillit och solidaritet som är enorm tillgång inför och under kriser. Systemförståelsen kan öka genom seminarier av det slag som genomförts under dagen men också genom att jobba ännu mer intensivt med utbildningar och övningar.

De räddningsskolor som finns vid de nordiska beredskapsmyndigheterna kan vara ett viktigt instrument i arbetet framåt och samarbetet bör stärkas.

Flera av myndighetscheferna pekade också på den viktiga betydelse som en fortsatt integration av ländernas tetra-baserade radiokommunikationssystem kan spela, liksom ett gränslöst utbyte av kartmaterial, inklusive seismiska kartor och ett systematiskt arbete i länderna med ISO-standarder. De nordiska ländernas förmåga till världlandsstöd lyftes också som ett viktigt område för fortsatt samarbete.

Det framhölls att utökat samarbete mellan ländernas olika ledningssystem på operativa och strategiska nivåer är en viktig fråga för framtiden. Det ligger också en stor utvecklingspotential i frågan kring prioriteringsmekanismer länderna emellan vid omfattande händelser när resurserna inte räcker till, eller när det uppstår efterfrågan av samma resurser från flera olika håll.

Kopplat till räddningstjänstinsatser inom Norden och frågor som lyfts kring värdet av ökad interoperabilitet gav myndighetscheferna stöd till förslag om att undersöka möjligheter för gemensamma inköp av utrustning eller utveckling av gemensamma kriterier för materiel.

Här underströks även samarbetsmöjligheter kopplat till den geografiska placeringen av ländernas förstärkningsresurser.

Som exempel på ett gemensamt initiativ inför nästa skogs- och naturbrandssäsong i Norden pekade myndighetscheferna på det arbete som initierats kring utvecklingen av ett nordiskt brandindex. Norge har tagit initiativ till detta via norska SMHI och planen är att det ska vara på plats till sommaren 2019.

Andra förslag som grupperna redovisat och som myndighetscheferna noterade som viktiga utvecklingsområden för det fortsatta nordiska samarbetet var frågan om gemensamma riskanalyser och fördjupade diskussioner kring förmåga inom olika områden med utgångspunkt i verktyg såsom Nato:s utvärderingskriterier för civil förmåga (baseline requirements for resilience).

Avslutande kommentarer från MSB:s GD

MSB:s generaldirektör, Dan Eliasson, gav stöd till de punkter som kollegorna lyft fram och avrundade seminariet genom ett kraftfullt konstaterande av det nordiska samarbetets betydelse inom samhällsskydd och beredskap. Vi behöver se det nordiska samarbetet, liksom EU-samarbetet, som en integrerad del av den nationella beredskapen och det ställer krav på ett nära utbyte länderna emellan, framhöll han.

Dan Eliasson passade på att tacka alla deltagande experter för deras utmärkta presentationer som gav en bred kunskapsöversikt kring var svenska myndigheter står i det nordiska samarbetet. Redovisningarna under seminariet visade att samarbetet redan är gott inom flera områden men att det samtidigt fanns starka skäl att fortsätta utveckla utbytet och samverkan. Det finns fortfarande en del skillnader i mognadsgrad mellan de olika sektorerna när det gäller hur utvecklat det nordiska samarbetet är. En möjlig förklaring till dessa skillnader kunde, enligt generaldirektören, vara att det ofta är lättare att driva samarbete i sektorer där de nordiska länderna har ett fortsatt stort offentligt åtagande (till exempel hälso- och sjukvård, räddningstjänst) samtidigt som det kunde vara mer utmanande inom sektorer med en mer splittrad och ansvarsbild och många privata aktörer (till exempel på livsmedelssidan).

Angående vägen framåt konstaterade Dan Eliasson att det handlar om att stärka nationella och nordiska processer parallellt. Beroendena mellan länderna är i vissa fall betydande och därför måste vi tänka bortom våra nationella gränser när vi planerar. Att fortsätta utveckla beredskapen i Norden är ett gemensamt ansvar, framhöll han. Den nordiska solidaritetsförklaringen från april 2011 understryker detta. Hagasamarbetet och deklARATIONERNA från 2009 och 2013 skapar en plattform för tvärasektoriellt samarbete inom samhällsskydd och beredskap i regionen men samarbetet måste drivas och fördjupas av ansvariga aktörer inom sektorerna.

Generaldirektören underströk att MSB står redo att stödja och facilitera samarbete, möjliggöra gränsöverskridande dialog och utbyten och stärka med kunskap och analys. MSB har ett övergripande ansvar för frågor kring krisberedskap och civilt försvar, vilket också omfattar samarbetet på räddningstjänstområdet, inom NORDRED, och även det skarpa nordiska CERT-samarbetet inom informationssäkerheten. Myndigheten är nod för det operativa samarbetet nationellt och internationellt vid kriser i hela hotskalan inklusive frågor kring världsstödd. Givet MSB:s roll i systemet är det också naturligt att MSB känner ett särskilt ansvar för de breda, bilaterala samarbetsavtal som upprättats med Finland och Norge på försörjningsberedskapsområdet.

Även om diskussionerna under seminariet kretsat kring ett scenario ("Europa brinner") inspirerat av de allvarliga skogsbränderna sommaren 2018, framhöll Dan Eliasson att de utvecklingsförslag som presenterats av grupperna hade stor bäring på beredskapen i en bredare hot- och riskskala. Allt hänger ihop, konstaterade han och det planeringsarbete som pågår i regionen kring civilt försvar bygger på system, strukturer och förmåga som utvecklas gemensamt inom krisberedskapen.

Avslutningsvis lyfte generaldirektören fram den rapport "Så bygger vi säkerhet i Norden" som MSB tagit fram i nära dialog med flertalet bevakningsansvariga myndigheter. Rapporten innehåller 13 utvecklingsområden när det gäller att bygga säkerhet i Norden fram till år 2025. Tillsammans med de olika visionerna och förslagen från seminariet skapar denna rapport en färdplan för hur svenska myndigheter tillsammans med sina nordiska motsvarigheter kan arbeta de kommande åren för att stärka samhällsskydd och beredskapen i hela regionen.



Deltagarlista

Transport och logistik

Roland Sandelin	Nationell beredskapsplanerare (expert)	Trafikverket
Malin Dreifaldtw	Ordförande FOS (rapportör)	Bilkåren, Sveriges Bilkårens Riksförbund
Maria Lindkvist Dädeby	Avdelningschef samhällsskydd och beredskap	Trafikverket
Christian Fjäder	Direktör, Avdelningen för planering och analys	NESA, Finland
Peggy Zachariassen	Fagdirektør, Samfunnssikkerhetsavdelingen	Justis- og beredskapsdepartementet, Norge
Christian Jälmedstedt	Samordnare civilt försvar, Enheten för säkerhet och beredskap	Sjöfartsverket
Roland Bjuremalm	Avdelningen för bostäder och transporter	Näringsdepartementet
Petra Ekroth	Samordnare centrala myndigheter, Enheten för samverkan och planering	MSB
Lars-Göran Emanuelson	t.f. Enhetschef, Enheten för skydd av kritisk infrastruktur och cybersäkerhet	MSB

Energiförsörjning

Samuel Ciszuk	Senior rådgivare, Enheten för trygg energiförsörjning (expert)	Energimyndigheten
Camilla Asp	Avdelningschef, Avdelningen för utveckling av samhällsskydd (rapportör)	MSB
Erik Nordman	Enhetschef Säkerhet	Svenska kraftnät
Joakim Evertson	Enhetschef Elberedskap	Svenska kraftnät
Hans Spets	Senior rådgivare, Analysavdelningen	Energimyndigheten
Tobias Rosander	Handläggare, Enheten för skydd av kritisk infrastruktur och cybersäkerhet	MSB
Kristina Ekengren	Kansliråd/Förvaltare, Enheten för bolag med statlig ägande	Näringsdepartementet
Rita Hammarstedt	t.f. Enhetschef, Enheten för robusthet och beredskap	Post- och telestyrelsen
Julia Fredriksson	Strategisk rådgivare, EU och internationellt samarbete	MSB

Räddningstjänst

Jan Wisén	Bitr. avdelningschef, Avdelningen för utveckling av beredskap (expert)	MSB
Peter Arnevall	Räddningschef (rapportör)	Storstockholms brandförsvär
Wivi-Ann Wagello-Sjölund	Ministerrådgivare	Inrikesministeriet, Finland
Mette Lindahl-Olsson	Biträdande enhetschef, Räddningstjänstenheten	MSB
Carolina Sandö	Enheten för samordning av samhällets krisberedskap	Justitiedepartementet
Ove Brunnström	Handläggare, Räddningstjänstenheten	MSB
Kent Ahlqvist	Vice ordförande för FOS	Försvarsutbildarna
Mette Formanek	Verksamhetsansvarig, Enheten för omvärld och beredskap	MSB
Ulf Nilsson	Chef, Operativa planeringsenheten	Kustbevakningen
Marie Hallerfelt	Kommunikatör	Sjöfartsverket

Hälsa och sjukvård

Johanna Sandwall	Enhetschef, Enheten för krisberedskap (expert)	Socialstyrelsen
Johanna Öhman	Verksamhetsansvarig, enheten för samordning (rapportör)	MSB
Susannah Sigurdsson	Generaldirektörens stab	Socialstyrelsen
Roger Gustafsson	Handläggare, Enheten för insatser	MSB
Anita Galin	Senior rådgivare, Enheten för förvaltning och utveckling	MSB
Laila Rasmussen	Specialkonsulent, Internationalt Beredskab	Beredskabsstyrelsen, Danmark
Anna Wibom	Projektledare för totalförsvarsfrågor, Nöjsäkerhetsavdelningen	Post- och telestyrelsen
Magnus Winehav	Biträdande chef, Avdelningsledning	MSB
Katarina Johansson	Enheten för militär förmåga och insatser, Totalförsvarsfrågor	Försvarsdepartementet

Livsmedel

Therese Frisell	Avdelningen för krisberedskap och civilt försvar (expert)	Livsmedelverket
Kierstin Petersson Grawé	Biträdande enhetschef, Djur- och livsmedelsenheten	Näringsdepartementet
Malte Ahlström	Beredskapshandläggare, Beredskapsenheten	Jordbruksverket
Henrik Moberg	Utredare civilt försvar, Enheten för samverkan och planering	MSB
Anna Nordenfelt	Ekonomi och upphandling	Statens veterinärmedicinska anstalt
Susanna Westerberg	Administratör	Statens veterinärmedicinska anstalt
Thord Eriksson	Handläggare civilt försvar, GD-Stödet	MSB
Jan-Olof Olsson	Handläggare, Enheten för skydd av kritisk infrastruktur och cybersäkerhet	MSB
Sara Myrdal	Chef, EU- och internationell samordning, GD-stödet	MSB

Myndighetschefer

Dan Eliasson	GD	MSB
Janne Koivukoski	Räddningsöverdirektör	Inrikesministeriet, Finland
Cecilie Daae	Direktör	DSB, Norge
Per Brekke	Assisterende direktør	DSB, Norge
Henning Thiesen	Direktør	Beredskabsstyrelsen, Danmark
Anders Nørregaard	Vicedirektør	Beredskabsstyrelsen, Danmark
Björn Karlsson	Generaldirektör	Iceland Construction Authority, Island
Guðrún Jóhannesdóttir	Programchef	Polismyndigheten, Island
Katarina Norén	GD	Sjöfartsverket

Seminarieledning

Jessika Bohr	Senior rådgivare, EU- och internationella samordning, GD-stödet	MSB
Pär Daléus	Chef uppdragsutbildning	Centrum för totalförsvar och samhällets säkerhet, Försvarshögskolan
Stephanie Young	Samordnare	Centrum för totalförsvar och samhällets säkerhet, Försvarshögskolan

Totalt antal deltagare: 58



Myndigheten för
samhällsskydd
och beredskap